

Finnországban jártunk

Tavaly novemberben már nem először látogattak iskolánkba finn diákok. Testvérvárosunkkal, Joroinennel tartó hosszú kapcsolatunk során többször is adódott lehetőségünk arra, hogy megismerkedjünk egymással. Ez alkalommal a Tempus Közalapítvány

tűnt, a hideg volt: a hó és a -18 fok, amihez később sem igazán sikerült hozzászoknunk. A megérkezésünk napján esti buszos városnézésre indultunk a fővárosban, másnap pedig több nevezetességet és múzeumot is meglátogattunk. A nap végén elindultunk Joroinenbe, ahol

keretein belül végül közösen is megcsodálhattuk munkáinkat, s egyben le is zártuk ezt a tartalmas két hetet.

Az ott töltött idő alatt természetesen bőven volt alkalom a szórakozásra is; kipróbáltuk például a híres finn szaunákat (a bátrabbak utána a jeges vizet

által kiírt pályázat segítségével sikerült a cserelátogatásokat megszerveznünk.

Az ősszel együtt eltöltött idő már közelebb hozott minket egymáshoz, így nagyon kíváncsiak voltunk a folytatásra is – Finnországban. Két hetes látogatás, ismerkedés egy északi országgal, annak sajátosságaival és lakosaival: mindenki tudta, hogy valami új és érdekes vár minket 1500 km-re innen. A repülés mindenki számára nagy élmény volt, Helsinki pedig már vártak bennünket a programban részt vevő diákok és tanáraik. A legelső dolog, ami mindenkinek fel-

vendéglátó családjainak már nagyon vártak bennünket.

A következő napok eseményei leginkább az iskolában zajlottak. Igényes, jól felszerelt sulis, ahol otthonos a légkör, kedvesek a tanárok és a diákok. Finnóráink mellett főleg azzal foglalkoztunk, hogy bővítsük ismereteinket a Kalevaláról, majd ennek kapcsán animációs filmeket készítettünk. Saját ötleteink alapján elevenítettük fel a finnek nemzeti eposzáinak történeteit kisfilmjeinkben. Ezt követte a második héten a jégzsobrok készítése. Hóból és jégből faragtuk ki a filmek témájához kapcsolódó szobrokat az iskola udvarán. Nehezen birkóztunk meg a hideggel, a hőmérő 0 és -30 fok között ingázott. Néhányunkon kifogott a megfázás és egy-két vírus, de az eredmény nagyon jó lett. Egy kiállítás

is), lehetett sielni, korcsolyázni, szánkózni, ezeken kívül pedig még sok más színes programot is szerveztek nekünk. Iskola után általában ellátogattunk egymáshoz vagy átruccantunk valamelyik közeli városba, a hétvégéket pedig a családdal töltöttük, amibe persze belefért némi közös bulizás is.

Mindenkinek mozgalmas két hete volt, gyakran emlegettük is, milyen jó lenne még maradni néhány hetet, de sajnos elérkezett a vasárnap reggel, amikor el kellett búcsúznunk egymástól. Ez a búcsú nehezebb volt a novemberinél, mert ezúttal egy összekovácsolódott kis csapat tagjaként öleltük át egymást. Miután felszálltunk a buszra, megkezdődött a hosszú hazafelé tartó út.

Tartalmas két hetet töltöttünk Finnországban, mindannyian nagyszerű élményekkel lettünk gazdagabbak, emellett új barátokra is leltünk. Sokan úgy érezzük, hogy a programnak ezzel nincs még vége, inkább kezdete volt a 13 finn diák és a köztünk lévő kapcsolatok épülésének. *Tasy Anita 12.C*

Kártyás?

A használt mobiltelefonok megkopott kijelzőkkel néztek vissza a vitrinből.

– Még eztet mutassa meg, bőkött rá egyre az anyuka.

– RTG 654-es? Ez egy nagyszerű modell. Tudja a Strajtingot, meg a WSTM-P4 2007-es verziója is fel lett rá telepítve - lendül bele a műszaki ismertetőjébe az eladó, majd az erősen sminkelt anyuka közbevág:

– Kártyás?

– Ha teszünk bele, akkor az lesz. És tehetünk még bele 2Glp-s Flighthert is, plusz négyezerért, s akkor már felér a készülék a legújabb RFHY 45...

– De kártyás? – kötötte az ebet a karóhoz az asszony.

Ekkor a kis Dzsémsz beleskapaszkodott a telefonok bővületébe esett édesanyjába, s olyan éles hangon visított, mint aki nem érzi át a használt mobilok jelentőségét:

– Naaa, anyúúú, menjünk máán!

– Muszájbul vinyákolysz? A bácsi mostan mutassa nekünk a telefont, hogy fel bírjuk vele híni apádat, mer nem küdi a pénzt!

Az eladóban megbizonyosodott, hogy a kis Dzsémsz, meg az ő anyukája készpénz hiányában nem potenciális vevők, s rövidre zárta tudományos tájékoztatását:

– Nem, sajnos nem kártyás a készülék. Itt egyik sem az, mondta lemondóan, s tekintetével már a soron következő vevőt kereste.

A kis Dzsémsz édesapja, Elemér viszont kártyás volt, nagy kártyás, meg italos is, s mobiltele ide vagy oda, a mai napig nem küldött nekik semmiféle pénzt.

Hartay Csaba

SZARVAS ÉS VIDÉKE Önkormányzati Hetilap

Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő: TATAI LÁSZLÓ.

Munkatársak: KESERŰ ZSUZSA,

DR. KUTAS FERENC

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS

NEM KÜLDÜNK VISSZA.

SZERKESZTŐSÉG: VÁROSHÁZA 5540.

SZARVAS, SZABADSÁG U. 25-27.

TELEFON/FAX: 66/312-264

EMAIL: szvid@szarvas.hu

Kiadja: SZARVAS VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

FELELŐS KIADÓ: DR. MELIS JÁNOS

